

คูตีดา โปธิ์ทองคอง 2552: นโยบายการพัฒนาของรัฐบาลไทยที่มีต่อสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.2481-2529 ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ประวัติศาสตร์) สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: ศาสตราจารย์ภูวคท ทรงประเสริฐ, Ph.D. 265 หน้า

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษานโยบายของรัฐบาลไทยที่มีต่อสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในช่วง พ.ศ.2481-2529 โดยมุ่งประเด็นไปที่กระบวนการพัฒนาด้านต่างๆ ของรัฐ ในขณะที่เกี่ยวกับการสะท้อนภาพของผลกระทบอันเป็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากนโยบายการพัฒนานั้นๆ

วิธีการศึกษาใช้ระเบียบวิจัยทางประวัติศาสตร์ โดยอาศัยเอกสารและหลักฐานชั้นต้นร่วมสมัย เอกสารชั้นรอง หนังสือ วิทยานิพนธ์ และนำเสนอในรูปแบบของประวัติศาสตร์เชิงวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่าสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นภูมิภาคที่รัฐมุ่งบูรณาการ โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อการรักษาอำนาจอธิปไตยในพื้นที่อันจะนำไปสู่ความมั่นคงของรัฐตลอดมา ซึ่ง ในช่วงเวลาของการศึกษานั้น แต่ละรัฐบาลมีแนวทางที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าวต่างกัน กล่าวคือ ในช่วง พ.ศ.2481-2504 นโยบายมีแนวทางที่เน้นการบูรณาการทางการเมืองและวัฒนธรรม เพื่อต้องการสร้างความเป็นไทยให้กับชาวมุสลิม ผลที่ได้รับจึงกลายเป็นการสร้าง ความขัดแย้งอย่างร้ายลึกระหว่างชาวมุสลิมกับภาครัฐ เมื่อแนวทางดังกล่าวไม่สามารถสร้าง เอกภาพขึ้นในพื้นที่ได้ ดังนั้นในช่วง พ.ศ.2504-2529 รัฐบาลจึงกำหนดนโยบายโดยเน้นแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แต่พลังขับเคลื่อนจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยังมีได้ ถูกนำไปเป็นกลไกสำคัญในการแก้ปัญหาในพื้นที่อย่างจริงจัง เพราะกระบวนการพัฒนาเป็นเพียง เครื่องมือของรัฐเพื่อหวังผลให้เกิดการประสานประสานทางสังคมและวัฒนธรรมโดยทางอ้อม เท่านั้น ดังนั้นนโยบายการพัฒนาจึงไม่อาจนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมขึ้นมาได้มากนัก กล่าวได้ว่าการกำหนดนโยบายเพื่อเป้าหมายเพียงความมั่นคงเป็นองค์นำ โดยมองข้ามองค์ประกอบ หรือปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ จึงยังไม่อาจสร้างเอกภาพขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในช่วงเวลาดังกล่าวได้

Dusida Photongkanong 2009: The Development Policy of Thai Government toward the Three Southernmost Provinces, A.D.1938-1986. Master of Arts (History), Major Field: History, Department of History. Thesis Advisor: Professor Phuwadol Songprasert, Ph.D. 265 pages.

This thesis presents the development policy of the Thai government in the three Southernmost provinces from 1938 to 1986. It analyzes various aspects of the government's development policy and reflects comprehensively on the impact that programs had on the society and institutions of these three provinces during that time period.

The author has used a historical analysis approach utilizing primary sources such as government records and secondary sources such as books and academic thesis.

In an attempt to improve the stability of the political environments pertaining to the predominately Muslim provinces in southern Thailand and increase the unity of the country between predominately Muslim south and the predominately non-Muslim remainder of the country, the Government instituted a concerted economic and social development policy aimed at bringing about stability and unity. However, since these policies were primarily being imposed top-down by the Buddhist government they did not necessarily have the desired results they were viewed as a tool of the state and only indirectly took the prevailing social and cultural unique nesses of region into consideration. This thesis will review and analyze these particular attempts at socio-economic development and unification of the southernmost provinces through comprehensive government policy and draw conclusions as to the successes and failures of these policies.